

Rätt att få påstående om diskriminering prövat

En domstol måste pröva ett påstående om diskriminering även i de fall där motparten medger att betala den begärda diskrimineringsersättningen utan att för den skull vitsorda att det skett diskriminering.

Diskrimineringsombudsmannen (DO) hade i ett mål yrkat att ett flygbolag, BRA, skulle betala diskrimineringsersättning till en passagerare som fått genomgå en extra säkerhetskontroll. Bolaget medgav i tingsrätten att betala den begärda ersättningen men bestred samtidigt att passageraren hade utsatts för diskriminering. DO hade därför yrkat att tingsrätten skulle pröva om diskriminering skett eller fastställa att rätt fanns till ersättning på grund av diskriminering eller att passageraren diskriminerats.

Tingsrätten förpliktade, med tillämpning av en regel i rättegångsbalken (42 kap. 18 §), bolaget att betala den medgivna ersättningen men avvisade DO:s yrkanden om fastställelse. Högsta domstolen begärde förhandsavgörande från EU-domstolen med frågan om en prövning om diskriminering har skett måste göras även om motparten medgett att betala den begärda ersättningen.

Av EU-domstolens dom framgår att reglerna i direktiv 2000/43/EG innebär hinder mot en svensk lagstiftning som innebär att en domstol inte kan pröva ett yrkande om fastställelse av att sådan diskriminering har skett, när svaranden medger att betala den begärda ersättningen utan att för den skull vitsorda att det skett någon diskriminering.

I det fortsatta målet i Högsta domstolen får BRA, som betalat den medgivna diskrimineringsersättningen, enligt domstolen anses ha vitsordat att bolaget har diskriminerat passageraren på sätt som påståtts. Under dessa omständigheter har domstolen avslagit DO:s överklagande.

Målnr: Ö 2343-18